

Stanisław Szufel

Adw. Tomasz Mazur 1918-1986

Palestra 30/7(343), 78-79

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

a potem w Gdańsku. Od 1963 r. poświęca się wyłącznie pracy w charakterze radcy prawnego. Z dniem 1 maja 1976 r. przechodzi na emeryturę.

Zmarły adw. Ignacy Nowak był wybitnym działaczem samorządu adwokackiego na Wybrzeżu. Od maja 1956 r. do maja 1976 r., a więc przez dwadzieścia lat, był nieprzerwanie przez wszystkie kadencje członkiem Rady Adwokackiej. Był nieocenionym sekretarzem, znawcą spraw organizacyjnych adwokatury, wnikliwym interpretatorem przepisów prawnych, wychowawcą młodzieży, rzecznikiem interesów adwokatury i godności zawodu. Był członkiem i przewodniczył wielu komisjom problemowym Rady, również już po przejściu na emeryturę i zakończeniu pracy w Radzie.

Zmarły był znakomitym prawnikiem cywilistą. Był wysoko ceniony w zakładach pracy, gdzie pełnił obowiązki radcy prawnego, cieszył się tam szacunkiem i uznaniem. Szacunkiem i uznaniem cieszył się również w sądzie. Sędziowie zawsze z uwagą słuchali jego wystąpień, zwłaszcza skomplikowanych pod względem prawnym w sprawach cywilnych. W Radzie Adwokackiej wiedzę swoją oddawał ku pożytkowi prowadzonego przez siebie referatu i dla dobra ogółu adwokatury.

Zmarły był cenionym i serdecznym wychowawcą młodzieży. Przez wiele lat szkolił i egzaminował aplikantów adwokackich. Wykazując duże zdolności pedagogiczne, poświęcał tej pracy wiele czasu i uwagi. Toteż prowadzone przez niego seminaria były żywe, oryginalne i praktyczne. Nie powtarzał akademickich formuł, lecz wdrażał swych słuchaczy do praktycznej przyszłej pracy zawodowej. Wysiłki te owocowały później na egzaminach adwokackich.

Adw. Nowak był godnym człowiekiem. Dbał o pozycję adwokata, o jego godność. Wiele wymagał od siebie, dając tym podstawę do szacunku, jakim powszechnie się cieszył. Nie był obojętny, gdy chodziło o ocenę postępowania kolegów. Adw. Nowak został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego, Złotą Odznaką „Adwokatura PRL”.

Piszący te wspomnienia współpracował ze Zmarłym przez cztery kadencje wspólnego członkostwa w Radzie Adwokackiej a później dobrych kilka lat w problemowych komisjach Rady. Zmarły był wybierany do Rady Adwokackiej zawsze znakomitą większością głosów, ale gdy osiągnął stosowny wiek i przeszedł na emeryturę, więcej nie kandydował, ustępując miejsca młodszym kolegom.

Godzi się nadmienić, że Zmarły prywatnie był człowiekiem towarzyskim, pełnym osobistego uroku, znanym i lubianym. Do bliskich ludzi odnosił się ze zwykłą sobie dyskretną serdecznością.

Cześć Jego pamięci.

Adw. Anatoliusz Walicki

2.

**Adw. Tomasz Mazur
1918—1986**

Dzień 12 stycznia 1986 r. był dniem żałoby dla adwokatury kieleckiej. Tego dnia na terenie cmentarza w Nawarżycach odbył się pogrzeb adwokata Tomasza Mazura, zmarłego w dniu 9 stycznia br. w Kielcach.

Nie jest przesadą twierdzenie, że adwokat Mazur był jednym z najznakomitszych członków palestry kieleckiej, Wspaniały mówca, człowiek wielkiej wiedzy,

nie tylko zresztą prawniczej, humanista — był przez cały czas swojej kariery wzorem dla kolegów.

Urodził się dnia 22 grudnia 1918 r. w małej miejscowości, ziemi jędrzejowskiej. Był synem chłopca, wychowywał się na wsi. Tam też uczęszczał do szkoły podstawowej. Żył sprawami wsi. Po ukończeniu szkoły podstawowej kontynuował naukę w Pińczowie, gdzie ukończył Gimnazjum im. Hugona Kołłątaja (już na tajnych kompletach, gdyż normalną naukę przerwała wojna 1939 roku). Jako wychulony bardzo na sprawy ojczyzny, działał już od lat młodzieńczych w Ruchu Oporu, walcząc w szeregach Batalionów Chłopskich na terenie gminy Nawarzyce.

Po zakończeniu wojny rozpoczął studia prawnicze na Uniwersytecie w Poznaniu. Ukończył wydział Ekonomiczno-Prawny w 1948 roku. Na uczelni brał czynny udział w życiu społeczno-politycznym jako członek organizacji młodzieżowej „Wici”.

W latach 1948—1950 odbył aplikację w Sądzie Okręgowym w Kielcach, a następnie zaczął się ubiegać o przyjęcie go na aplikację adwokacką. Mając referencje adwokata Stefana Cichockiego i sędziego Michała Łozińskiego, po złożonym w dniu 20 stycznia 1951 r. ślubowaniu został przyjęty na aplikację, którą odbył u adwokata Andrzeja Płoskiego. Już podczas aplikacji dał się poznać jako doskonały prawnik, zyskując sobie z czasem uznanie za swą wiedzę, kulturę, takt i wdzięk osobisty.

W dniu 27 maja 1952 Tomasz Mazur złożył podanie o skrócenie mu aplikacji i zwolnienie z egzaminu adwokackiego oraz o wpisanie go na listę adwokatów.

Z protokołu Rady Adwokackiej w Kielcach z dnia 17 stycznia 1953 r. wynika, że prośba ta została uwzględniona, że zwolniono go od egzaminu adwokackiego i wpisano na listę adwokatów, ustalając zarazem siedzibę dla niego w Zespole Nr 2 w Kielcach.

Od tego czasu nieprzerwanie przez 33 lata adwokat Mazur wykonywał z pełnym poświęceniem i zaangażowaniem swój zawód. Nie ograniczał się przy tym tylko do pracy zawodowej. Pełnił odpowiedzialne funkcje w organach samorządu adwokackiego: był kolejno członkiem Rady Adwokackiej, jej skarbnikiem, przewodniczącym Zespołu wizytatorów, członkiem Komisji egzaminacyjnej aplikantów i wykładowcą na szkoleniach. Udzielał się także społecznie, będąc członkiem Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, gdzie służył swoją pomocą przybywającym po porady członkom tego Stronnictwa.

Dowodem uznania za pracę społeczną i zawodową były odznaczenia adw. Mazura Złotą Odznaką „Adwokatura PRL” oraz Medalem 40-lecia PRL.

Odszedł od nas na zawsze wspomniały człowiek, znakomity adwokat, czuły na niesprawiedliwość. Pamięć o adwokacie Tomaszu Mazurze pozostanie na zawsze wśród tych, którzy go znali i cenili.

adw. Stanisław Szufel

3.

Adw. Irena Wrażej-Wiczyńska 1912—1985
--

W dniu 2 marca 1985 r. zmarła w Bystrzycy Kłodzkiej adw. Irena Wrażej-Wiczyńska.

Urodziła się 24 kwietnia 1912 r. we Lwowie jako córka pracownika Zarządu